

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
y REDACCIO
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

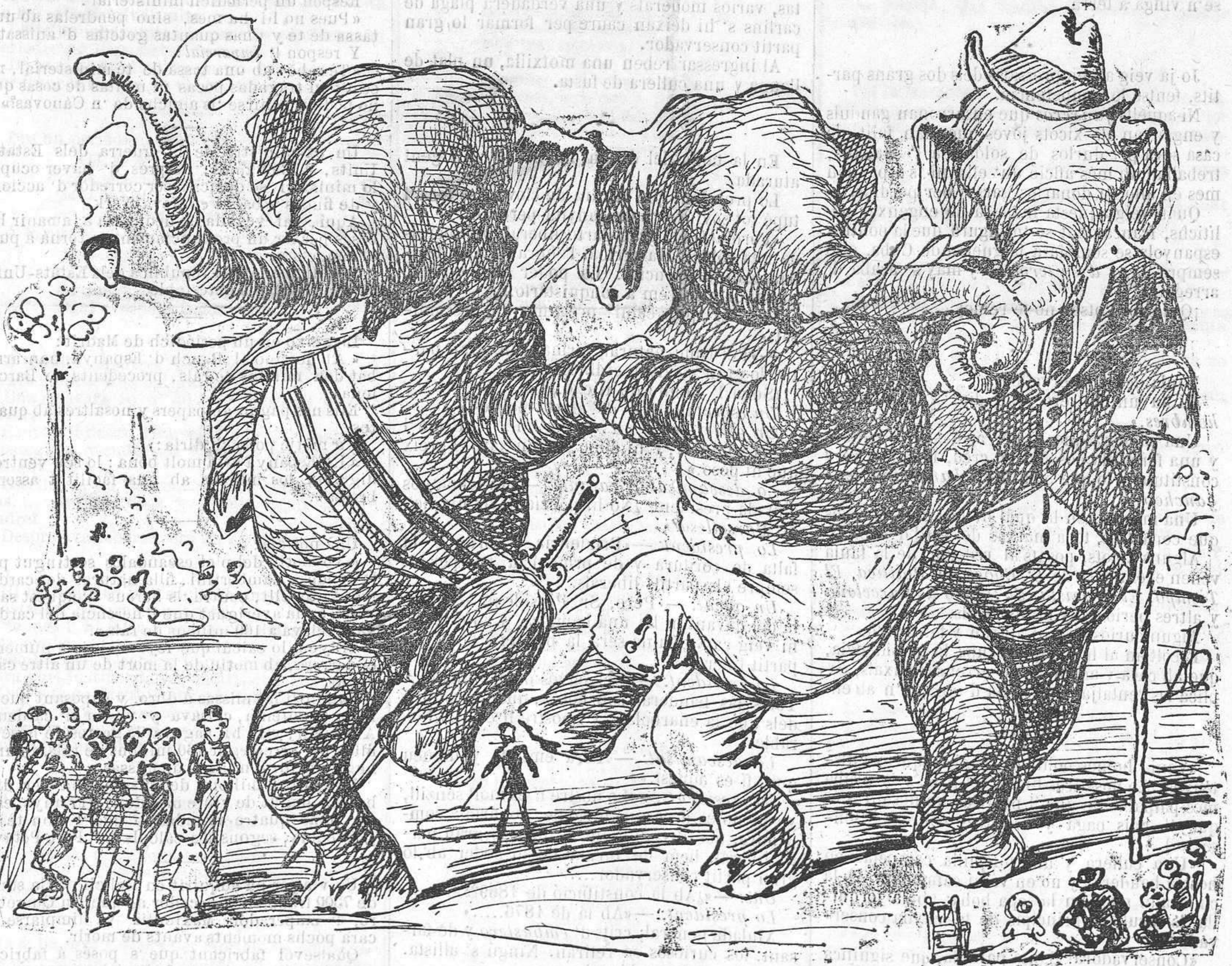
DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA!

PREU DE SUSCRIPCIÓ
FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). . . 16 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

TEATRO ESPANYOL.

Are si que Barcelona no plorará per GRANS ARTISTAS.

ADVERTENCIA IMPORTANT.

Los suscriptores que hayan deixat de abanar la suscripció, deixaran de rebre 'l periódich desde 'l próxim número.

LOS GRANS PARTITS.

Ja fá molt temps que se'n parla.

Los partits menuts, que per lo vist son com la canalleta menuda que quan se tracta de menjar, menjan mes que 'ls grans, sembla que s' hi troban amples.

Y naturalment ¿qué es lo que fá l' home quan té un pís massa gran? Busca rellogats.

Aixís son ells; buscan rellogats que 'ls ajudin á pagá 'l lloguer.

Además tenen una pila de quartos en yaga y es una llástima. En un d' ells, qu' es per cert un dels millors del pís, lo quarto de la llibertat, s' hi fan temps ha trenyinas, y está cubert de pols.

En una casa inhabitada hi neixen goteras, y quan una casa té goteras, es molt fácil que se'n vinga á terra.

Jo ja veig als empressaris dels dos grans partits, fentse lo competencia.

Ni aquells ganxeros que ensarronan ganduls y enganyan als xicots joves que han fujit de casa s'eva per durlos de soldats á l' Habana, treballan ab més afició qu' ells, ni 's espavilan mes en alló de donarlos garsas per perdius.

Quan veig aquesta manera de enganjar polítichs, francament se 'm figura que la política espanyola se sembla á la guerra de Cuba, que sempre *toca á su termino* y may s' acaba d' arreglar.

¡Quí sab! Potser no té remey.

Taula dels conservadors.

Hi ha un lletrero que diu: «*Se admiten hombres.*»

Una bandera que té per armas una cullera y una forquilla posadas en créu, flota al aire y constituheix lo que se'n diu: «*banderín d' enganche.*»

Una música, en la qual hi ha mes bombos que cornetins, toca marxas del estil d' are.

Alguns xicots, posats al rededor de la taula venen exemplars de *L' Epoca*, la *Política*, *El Tiempo*, *El Cronista*, *El Diario de Barcelona* y altres periódichs ministerials.

Algun curiosos s' hi aturan y fan rotllo.

Escoltém al home que ocupa la presidencia, que ab cara y ademans de arrenca-caixals, explica las ventatjas que hi ha d' anarse'n ab ell.

«Veniu homes polítichs, veniu aquí y allistévus. Ab nosaltres hi está 'l país, y la proba més palpable de que 'l país está ab nosaltres es que 'l país paga y nosaltres cobrem. (Sensació.)»

«Una cullera y una forquilla campejan en nostra baudera, y no en vá hi campejan. Ab la cullera hi menjem la sopa boba; ab la forquilla 'ls suculentos principis de la cuyna conservadora.»

«Conservadora! Santa paraula, que significa moltes cosas. Conservá 'l país y conservá 'ls destinos; conservá las cosas de la manera qu' están y conservarnos nosaltres. ab salut y gracia de Déu.»

«Dintre del nostre camp hi cap tothom. Desde 'l revolucionari que ab los seus excessos vá posar en perill la llibertat, que b' treballava per nosaltres en aquella época en que nosaltres no feyam res, fins al carlí sanguinari que

vá llensarse á la montanya y que per ferse un nom no vá reparar en escriure 'l ab la sanch dels lliberals, tots poden formar en las nostras filas, vestir lo mateix uniforme y alimentarse de un mateix ranxo.

«Lo revolucionari tronat vinga aquí á canviar lo gorro-frigi ab lo barret de copa-alta: si té esprúpols pensi que tenim una constitució en la qual hi van consignadas todas las llibertats.»

L'unionista, amant de fer las cosas á mitjas, que hi vinga també: la nostra constitució porta quá, y de la manera que la guisém nosaltres, ne surt un plat apetitós per tots los gustos.

«Lo moderat recalitrant que no posi cap reparo en venirse 'n ab nosaltres, avants de que l' euterrin. Vingá á acabar los dias en lo nostre exércit. Tenim un quartel d' inválits molt fresch al hivern y molt soleyat al istiu; fém á tothom bons tractes, y 'l dia que un moderat se mori, l' hi prometém cotxe de sis caballs.»

«Vingá aquí 'l carlista, si vol empleos, y si l' hi queda algun escrúpul respecte á las llibertats consignadas en la Constitució, tingan la seguretat de que no hém de practicarne cap, mentres tinguém la payella pel mànech.»

Aixís parla 'l president de la recluta conservadora, y alguns revolucionaris, molts unionistas, varios moderats y una verdadera plaga de carlins s' hi deixan caure per formar lo gran partit conservador.

Al ingressar reben una motxilla, un plat de llaua y una cullera de fusta.

En la taula del davant no hi ha tanta gent aturada.

Lo president que fa cara de clown, se toca 'l tupé lot sovint y 's desganyita perorant.

«Formarém lo gran partit liberal jeh liberals de tots colors! Ha arribat l' hora de que desaparecan diferencias. Lo poder nos espera, unímnos y correm á conquistarlo.»

—«¿Per quin cami? pregunta un descamisat.»

—«Pel camí natural, formant un gran partit, lo gran partit liberal. Música.»

(Sona l' himne de Riego.)

Un espectador: —«L' afarta-pobres.»

Un altre: —«Lo qu' es per mí, á quí me 'l vulga comprar, l' hi dono per un xavo 'l greix que hi poso.»

Lo descamisat d' avants: —«Entenémnos ciudadá president. ¿No hi podría havé un pich de Marsellesa?»

Lo president: —«Prudencia y cordura: la falta de cordura y de prudencia ha perdut sempre als partits liberals.»

Un oyent: —«Pero, Sr. President: á la taula del davant hi ha una bandera, y aquí no n' hi veig cap. ¿Quina será la bandera del gran partit liberal?»

Lo president: —«Deixévus de pellingots... Todas las banderas son bonas, quan es bó 'l fi dels que la enarbolan, y 'l nostre fi es inmillorable.»

Lo descamisat: —«Fora embuts y diguéu quin fi es aquest.»

Lo president: —«Lo nostre fi es molt senzill, y casi no es necessari dirlo per donarlo á compendre: nosaltres, los qui formém lo gran partit liberal, hem de tornar en lo poder ab lo gran partit conservador.....»

Uns: —«¿Ab la constitució de 1869?»

Lo president: —«Ab la de 1876.....»

Xiulada general; crits d' embustero y de farsant: los curiosos se retiran. Ningú s' allista. La llista queda en blanch.

Vaig á fer una visita, acompañintme si son servits. Coneixerán al Sr. Eloy honrat majordom de fábrica, que á copia d' economías ha donat carrera al seu fill, y n'ha fet lo que se'n diu un jove lluhit.

—¿Que tal Sr. Eloy, que me 'n diu dels grans partits?

—Dels grans partits? Que ningú l' ha fet millor que 'l meu Joanet. ¿Sab que 'l casem?

—Home; me n' alegro, y qui es ella?

—La pubilleta Freixa, jove, guapa, instruhida y ab cent duros de renda cada dia.

Moraleja: Confiansa: lo gran y verdader partit liberal ja naixerá y 's donará á coneixe. Será com lo fill del Sr. Eloy: deixeu que acabi la carrera; jo 'u asseguro, quan vingá 'l cas no l' hi faltará pubilla.

P. K.

Sembla que 'ls cafeters esperan lo dia de las firas per pujá 'l preu del café.

Recomendació als forasters.

Si venen y no volen ser mal rebuts, pórtinse cafetera.

Diu un periódich de Madrid:

«Las reservas diplomáticas del ministeri no poden digerirse.»

Respon un periódich ministerial:

«Pues no hi ha mes, sino pëndrelas ab una tassa de té y unas quantas gotetas d' anissat.»

Y respon l' *Imparcial*:

«Tè rahó: ab una tassa de té ministerial, no sen'han tragadas pocas ni moltes de cosas que no podian pahirse 'ls amichs de 'n Cánovas?»

Un ex-ministre de la guerra dels Estats-Units, M. Belkanafs, després d' haver ocupat lo ministeri, se dedica á ser corredor d' accions y de fincas urbanas en Nova-York.

Aquí, tal vegada 's dedicaria á amanir las cosas per fer un pronunciament y torná á pujá al candelerero.

Decididament, la república dels Estats-Units es una república detestable.

Llegeixo en un periódich de Madrid:

«Ab destino al Banch d' Espanya, han arribat déu milions de rals, procedents de Barcelona.»

Ells nos pagan ab papers y nosaltres ab quartos.

Un metje polítich diria:

«La Espanya está molt bona: lo seu ventrell digereix los milions ab una facilitat assombrosa.»

Una notícia:

«Ab motiu del plet escandalós sostingut per la condesa Lambertini, filla natural del cardenal Antonelli, contra 'ls heréus d' aquest sant varó, s' ha averiguat que l' herencia del cardenal s' eleva á 160 milions de rals.»

Trayém lo calcul que feyam alguns números endarrera, ab motiu de la mort de un altre cardenal.

Pagantli las missas á duro, y suposant que 'l Papa mantenía, calsava y vestia al cardenal Antonelli, y l' hi pagava 'ls gastos de la s'eva filla, per arreplegar 160 milions de rals, hauria hagut de dir 8 milions de missas.

Y per dir 8 milions de missas, una per dia, hauria hagut de viure mes de 21,917 anys, es á dir unas quatre vegadas lo que 'l mon té d' existencia, segons los cálculs del Pare Petavi.

Un viatjer ha adquirit en Méjich per la suma de 7500 franchs lo mocador ab que, en Querétaro, l' emperador Maximiliá va limpiarse la cara pòchs moments avants de morir.

Qualsevol fabricant que 's posés á fabricar mocadors d'aquestos, se faria rich en uns quans anys.

La policia francesa ha prohibit la venta del retrato de Mr. Tihers.

En cambi permet la del retrato de Napoleón IV.

No trobaria 'l govern cap més manera de demostrar que l' hi es tan simpátich lo qui en

Sedan va perdre la Fransa, com lo qui en Burdeos va salvarla.

Lo govern francés pot prohibir la venta de un simple retrato; pero obrant aixís, dibuixa una gran lámina, ó mes ben dit fa cuadros al vivo.

Ja s'ha descobert un'altra conspiració, y s'han fet presons y s'han ocupat papers.

¡Jesus, Maria, Joseph!
Diguin que á cada punt tenim la vida al encant.

¡Conspirar en un temps en que tot marxa tant bé!

Que 'm perdoni 'l govern: es imposible que ningú conspiri.

Diu un telégrama:
«Ha comensat en Eski Saygra la degollina de cristians.»

Are comprench que 'ls neos s'entusiasmin y sigan partidaris dels turchs.

Aquí també 'ls carlins degollavan cristians, y 'ls neos ho aplaudian.

Unica manera que tenen los conservadors francesos de guanyar las elecciones:

Proclaman l'estat de siti y embarcan á las quatre quintas parts del país.

Lo ministre del Interior francés Mr. Fortou acudeix als tribunals acusant á un periodista de haverli dirigit insults.

Lo tribunal examina la causa y condemna al periodista á 16 pessetas de multa.

De lo qual resulta que un ministre conservador francés encare no val quatre duros.

Diu un periódich centralista:

«He de decir que me entierren sentado cuando me muera, para que al verme, se diga:—Aun despues de muerto espera.»

A lo qual jo l'hi contesto.

Fas bé de morir y asséuret que no veig cap mes manera de que 's desmenteixi 'l ditxo: «Qui s'espera 's desespera.»

A Estella, mentres ballavan á la plassa, un anava á robar una botiga.

Una criatura se n'adona y llensa 'l crit de «lladre.»

Sentiro 'l lladre, tirárseli á sobre, donarli una mossegada, y endúrsele 'l nas, vá ser cosa de un instant.

Estella.... un lladre.... y una mossegada al nas.... lliguin caps y diguin ¡Qui será 'l lladre?

Després vá saberse: era un carlí.

Hi ha á Madrid una societat constituída per construhir un gran cementiri.

No més l'hi falta l'aprobació del govern, y may acaba.

Sembla que 'l govern té una preocupació per altra part justificada per moltíssims exemples.

Qui 's fá construhir un panteon, diu que al cap de l'any l'hi enterran.

Figúrinse que seria del govern, si 's feya construhir un cementiri.

Per l'augment de la contribució, s'han tancat á Málaga las fábricas de gel que hi funcionaban.

Bén mirat, no hi feyan cap falta.

May com are 'ls espanyols haviam estattant frescos!

Ja s'ha prés l'acort per fabricá 'is nous sellos de franqueih que costarán 25 céntims de pesseta.

«Los nous sellos, diu la Correspondencia, que podrán expénderse al públic á principios d' Octubre, tenen un mapa d' Espanya y en lo centro la corona y la cifra real.»

Hasta 'l govern fá láminas per La Campana, hasta 'l govern!

¡Ja han llegit los remitits que s'han crusat dias endarrera entre 'l senyor Llusá y la societat contra incendis «La Paternal.»

«La paternal» no 'u ha sigut gaire pel senyor Llussa. Tots los siniestrats del carrer del Hospital han cobrat y 'l senyor Llussa no, á pesar de que, segons vejem en los remitits s'ho posat sempre á la rahó, y ha ofert medi de arreglarho.

«Si nosaltres haguessim de aconsellar á la Paternal, l'hi diriam:—Vaja deixis de cosas, que certs remitits, l'hi son mes perjudicials que cap incendi.»

CARTA.

MON ESTIMAT DIRECTOR:

¿Qué no sap lo qu'are passa?

¿que no sap que han apujat fins los sellos de las cartas?

¿No es escandalós aixó?

¿no troba que casi es massa?

¿Es á dir que no n'hi ha prou ab tantas y tantas cargas

que 'ns ofegan, que 'ns escorxan,

que 'ns escanyan, que 'ns aixafan,

que fins han posat la mà á una cosa tant sagrada?

¡Jo que m'havia pensat que quan s'acabes la facció,

nos treurian del damunt aquestas inmensas pagas!

Pero ¡ca... pobret de mi!

m'hi tallat com un bavana!

¿paga ménos?... Res d'aixó:

pagá mes, mes, mes y... ¡calla!

Es clá; 'l govern deu pensar:

¡Quin poch amor á la patria!

¡s'esclaman que pagant tant,

y encare tots portan calsas!

¿No s'han venut la camisa?... Donchs que 's venguin lo que falta.

La nació be prou que crida,

be prou que protesta y clama;

pero 'l govern fa 'l pagés,

y 'l poble... ¡paga qu'es gata!

Y dintre de molt poch temps,

si seguim aquesta marxa,

crech qu'hasta ns farán pagar per portá 'l nas á la cara.

No 's pot viure; tot va car,

may s'havia vist com are,

s'apujan lo pa y lo vi,

s'apuja 'l llogue de casa,

lo sastre apuja 'ls vestits,

lo sabater las sabatas,

y despres, que ja tenim las butxacas escuradas,

ve un ministre y... ¡pataplum!

puja 'ls sellos de las cartas.

Y endavant, ¡aném pagant!

Paguem per salvar la patria,

suhém trevallant á mort,

trayent quatre pams de ganya,

y quedemnos desullats y sense quartos ni salas.

Quan jo veyá que 'l govern nous tributs nos imposaba,

y carregaba al comers,

y á las propietats urbanas,

y al botiguer, y al pagés,

y á tot vitxo que treballa,

ho trobaba molt mal fet y, francament, m'enfadaba.

Pero al últim tot aixó no m'amohinaba massa,

perque á mi, directament,

no 'm tocaba la butxaca;

mes avuy ja es altre cosa avuy!

¡atrevirse á pujá 'l preu,

fins dels sellos de las cartas!

No, no, senyor Director,

aixó no pot anar, ¡vaya!

Ja á mons pares hi avisat que vibuen á Vallirana,

qu'are no 'ls escriure mes que cada dotze senmanas,

y á un germá que fa tres anys que estudia á Salamanca,

l'hi dich que sols l'hi escriure un cop al trimestre y... gracias.

Y á la xicota, als amichs,

y als qu'eschich moltas vegadas,

no 'ls escriure mes, perque no'm dona 'l gust ni la gana.

Y per vosté, Director, aquesta es l'última carta, puig quant tingui alguns versots per posar á la Campana, per no proteji' al govern que 'ns está fent tant la narra, vindré á darlos jo mateix ó enviare á la criada.

Tet lo mon m'imitará; tot-hom apendrá la manya, tot-hom tindrà per corréu las sevas mateixas camas; y aixis las grans il-lusions que 'l nou ministre 's formaba, se transformarán en fum puig ningú enviará cartas, y aixis, també, 'ls estrangers dirán al parlar d'Epanya: —¡Tant... tant los han esquilat que al fi ja 'ls han tret la llana!

C. GUMA.

Ja 'u saben, per las festas de la Mercé, Barcelona tindrà globo cautivo, com Paris en l'epoca de l'Exposició.

No 'ls dich res mes, sino que 'ls empresaris son amichs meus.

¡Ah! Un detall. Son ademés gent de no molt bona posició, que tractan d'elevarse y elevar als altres.

Per la Mercé 's fá un certámen literari concedintse un premi al autor de la poesia que millor canti als frares mercenaris, redemptors de cautius.

Y per la Mercé precisament surt l'empresa del globo cautiu.

Los neos no tenen remey; tirin per 'llá hont vulgan rrelliscan sempre.

Lo dia avans de acabar la veda, un cassador vá sortir á probar l'escopeta y á veure si tomababa algun conill descuidat.

Al primer tiro que dispara, se l'hi presenta un guardia civil.

—¿Qué no sab, l'hl diu, que fins demá no es permesa la cassa?... —Dispensi, pero la meva escopeta es de un nou sistema y allarga molt.

—¿Y que vol dí ab aixó?

—Que encare que hi tirat avuy, fins demá no tocará al conill á qui apuntava.

Un rasgo sobre aquestas flors que cambian de colors y 's tornan rojas, quan té de ploure.

Una senyora la troba de color de lila, fá l'acció d'olerarla, se l'acosta al nas y se l'hi torna roja.

—Vosté está costipada, l'hi diu un que contempla l'escena.

—Ay, ay; com ho ha conegut?

—Perque té 'l nas humit: miri la flor, aixis que se l'hi ha acostada, ja amenassa pluja.

Lo ministeri francés está dividit.

Los uns voldrian proclamar l'estat de siti per triunfar mes fácilmente, y 'ls altres nó.

Y tenen rahó los que volen proclamarlo.

La rahó, la justicia y l'opinió pública tenen sitiá al ministeri y tindrà de capitular ó bé será vensut.

Un periódich francés diu:

«Lo govern es un tonto. Es necessari fer una truyta y per férla 's necessitan ous y payella.»

«Are bé: 'l govern té la payella pel manech y té 'ls ous.»

«Solament que no s'atreveix á trencar los.»

Pobres conservadors francesos!

¡Que 'ls trenqui!

Los ous que té 'l ministeri son cobats.

En una barraca de banys hi ha dos amichs l'un calmós y l'altre de genit molt actiu.

Mentres aquest ja està vestit, l'altre encare s' aixuga.
 —Acabarás d' una vegada, mandra, mes que mandra? l' hi diu casi cremat.
 —Home, pren una mica de paciència. Com que jo m' hi ficat al bany primer que tu, m' hi mullat més.

Se diu que 'n Martín Herrera sortirà del ministeri.
 Un cambi de cartera.
 L' hi pendrán la cartera ministerial y l' hi donarán la cartera de viatge.

Los inglesos están construhint un canó de 200 toneladas. A mil metros de distancia foradará una planxa de ferro de 36 pulgadas de gruix.
 La bala pesarà una tonelada y mitja; y per la carga serán necessaries de 300 á 400 lliuras de pólvora
 Ab uns quants canons aixís, jo 'ls asseguro que 'ls inglesos son capassos de cobrar tots los comptes.

Ocupantse de 'n Posada Herrera un periódich escriu los dos párafos següents:
 «Pèl moment son apellido es un apellido providencial. Per alguna cosa ha volgut Deu que s' anomenés Posada, aixó es, un siti que tot lo mon necessita pera passarhi algunas horas y que 's pren y 's deixa, sense compliments, ni endurse 'n cap recort de la seva estancia.»

«Si ha fracassat lo projecte sagasti, lo Sr. Posada Herrera ne fracassa may. Mentres desde curta distancia las oposicions l' hi fan senyas, lo bondadós home públich, deixarà que'l ministeri l' hi penji 'l Toisó d' or.»

Efectivament es una posada aquesta que cada dia muda de forasters, y may ningú hi está segur.

Deya un conservador:
 —«Lo govern pensa firmar un tractat de comers ab la Fransa. Está bè, que 'l firmi, mentres posi las tarifas corresponents á tots los articles. L' única cosa que per cap diner no ha de permetre qu'entri es la república. Ni de contrabando.»

Diu un periódich:
 «Si en un platet de la balansa s' hi colocava á n' en Cánovas y á l' altre platet á n' en Sagasta y en Posada Herrera, la balansa s' inclinaria del costat d' aquests últims.»
 Y contesta un altre periódich:
 «Es qu' en Sagasta y en Posada Herrera dintre de un sol platet no hi caben.»
 D' aixó plora la criatura, vull dir, l' Espanya: y perxó precisament nos pesa tant en Cánovas del Castillo.

Dia un periódich de Valencia:
 «Lo nou prelat ha acullit ab gran entusiasme lo projecte de un «Centro protector de las donas.»
 Jo 'u crech berrango!

Un recort de la festa major de Gracia.
 Anys endarrera hi predicava un capellá, y al arribar al Ave-Maria vá voler lluhirse fent un retruécano.
 Digui:—«Iba á solicitar la divina gracia; pero, cristianos, solicitar la gracia, en el templo de Gracia casi seria albarda sobre albarda.»
 Y encontinent dirigintse al altar digué: «No obstante de ella necesito.....»
 ¿Que necesitava, gracia ó albarda?

CANTARELLAS.

Quan te miro tant hermosa
 l' amor crech qu' es tintoré,
 pues si bé estich molt seré
 tot ho veig color de rosa.

C.

Ta conversa 'm dona gust
 sobre tot parlant d' amor.
 ¿Tens, noya, uns estrenya-caps
 que aixís dormiré millor?

EPIGRAMAS

Perque has tingut la verola
 no per xó 't tinch olvidada,
 que ja deus coneixe Lola
 que en lo cor te tinch grabada.

G.

Deya en Pau: —Que melindrosa
 qu' es vosté Senyora Rosa!
 Y digué la Rosa hermosa:
 —Los que tal diuhen m' enfadan,
 ves com puch ser melindrosa
 si 'ls melindros no m' agradan.

D. P. F.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Tófol, Rossinyol, Bohémica y Cap de Matxo.
 Las demás que ne 's mencionan no 'ns serveixen, com tampoch nos serveix lo que han enviat los ciutadans J. Rispa, Mil homes, Noy gran, Enrich Machbetk, Heréu novellet, K. K. K., Dos veteranos, Guardia gallinas, Home plafond, Duch del Raph, Pepet, Potrimetre, Mussol y Noy petit.
 Ciudadá Simon Las Equis: Gracias á Deu que torna á desvetllarse: en la forma hi ha cosas bonicas; pero en lo fondo poca substancia.—Cap de matxo: Hi anirà un anagrama.—La Nena: Idem lo logogrifo aritmétich.—Behémica: Igual que 'l rombo y l' anagrama.—Rossinyol: Idem lo geroglífich.—Un Campané: Hi anirà lo logogrifo.—Mestre Jan: Publicarém lo problema.—Capritxo: Idem lo seu logogrifo.—A. Calzada: Idem lo quadrat.—P. Ragaig: Arreglada podrá anarhi la sinonimia.—Coxis: Idem la sinonimia doble.—Charriera: No pot anarhi mes que 'l Ditxo cert.—F. P. Valdés: L' idea es algo gastada.—C. Gumá: Queda complascut, no s' impacient y enyihí forsa.—E. Xarau: Publicarém algunas cantarella.—F. Flos y C.: Los geroglífichs son fluixos; la tortura musical hi anirà.—Muratá: en lo próxim número mirarém d' ocuparse'n.—Peix gros: Idem.—Isleño: Procurarém fer lo que 'ns indica; pero no fora mal que vosté 'ns fes coneixe alguna persona propia pel cas.—Joan y Tuyetas: arreglarém lo quento.—Angeleta: Hi anirà un geroglífich.—Noy de Riudoms: Per coneixe si lo qu' escriu es bó ó dolent, vaji un quan temps á estudi, y quan sáiga mes ho coneixerá.—Marqués del sol: Hi anirà 'l rombo y arreglarém l' anagrama.—Peret Fani: L' hi doném las mos espresivas gracias.—Guard y Ola: Hi anirà la fuga.—Constantino Plá: Publicarém lo logogrifo.

SOLUCIONS

Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO 408.

1. PROBLEMA ARITMETICH.—Lo primer té 30 duros; lo segon 12 y 'l tercer 80.
2. ANAGRAMA.—Argos.—Sogra.—Grosa.—Grasó. Gosar.—Orgas.
3. ROMBO.— P I S A
P I S A
I S A A
S A A
4. XARADA I.—Pro-me-ten-sa.
5. ID. 2.—Ma-cat-vo.
6. ENDAVIDALLA.—Lletra.
7. LOGOGRAFICH ARITMETICH.—Brescia.—Seca.—Sasac.—Aca.—Barca.—Asa.—Casas.
8. GEROGLÍFICH.—Deu ens guar de boigs en puestó estreç.

Han endavinat totas las solucions los ciutadans Rusinyol, Coxis y Angeleta; n' han endavinadas 6 los ciutadans Africa y Leboryel, O. Regaig, y Duch del Raph; 5 Milord y A Calzada; 4 L' home plafond; M Capaitxo, Pigota, Diamant y Delfina Jénfarinada; 2 Un Confiter y Mestre Jau; 1 no mes un Campaner y Un guarda-gallinas.

PROBLEMA ARITMETICH.

Per trobar los anys que tinch, acceptin los següents datos:

Avuy tinch lo quàdruple mes un dels anys que tenia quan me vaig trencar la cama, advertint que quan vá succéhirme aquesta desgracia mon germá 'n tenia 'l doble que jo, y quan jo 'n tindré tants com ne té avuy lo mèu germa, llavors entre tots dos junts ne tindré tants com ne té avuy lo nostre pare, que segons diu, fá : 9 anys que perquá 'n tenia 20 lo van quistar.

ARTURO.

QUINT DE PARAULAS.

Primera y tercera ratlla personatjes del Antich Testament; segona, nom de una regió del Africa; quarta, una flor, y quinta una construcció per regar.

F. F. y G.

TRENCA CLOSCAS.

Recíbanlo.

Formar ab las anteriores lletras lo nóm de un poble de las provincias valencianas.

ENTONAT DEL MASNOU.

BARRINA CERVELLS.

Buscar lo nom de una senyora que ab las lletras de que's compon pugan formarse quatre altres noms, també d' senyora.

MISTER SNAK.

ANAGRAMA.

Primera es ciutat francesa,
 segon fá llam y lo ters
 per ser castellá ha de darte
 lo fil per saberho prest.
 Si ab tres lletras no m' acertas
 «Lector, no 'n sabs» te dire.

LLORENS LLUS.

XARADA

I.

Ma primera es una bestia,
 ma segona negació;
 prima y dos instrument bélich
 que sol fer molt de soroll.
 Tersa y quarta deus tenirne
 si llegeixes tot aixó;
 y si no 'n tens busca un prima
 que t' acompañi per tot.
 Pren dos-quarta del que 't dich,
 y propte tindrás lector
 la solució: si ets polítich
 y avuy medras, serás tot.

ZARANDIETA.

II.

—¿Qu' es lo que sabéu total?
 —Tres-hu-dos fá bona estona.
 —Voléu callar gran tabal,
 no sabéu si está hu-segond?

ZAMBOMBA.

ENDAVINALLA.

Vaig darrera del jovent,
 y davant de la ventura,
 La gent si no 'm véu, me sent.
 y veyas si soch valent,
 que si corro ré 'm delura.

P. del O.

GEROGLÍFICH.

I.

COXIS.

(Las solucions en lo proxim número.)

Imp. de Gorchs, Villegas y C. —Pelayo, 30. —Barcelona.

LOPEZ, Editor. —Rambla del Mij.